

RUKOMETNI SAVEZ REPUBLIKE SRPSKE
ZAJEDNICA TRENERA REPUBLIKE SRPSKE

K O D E K S

PONAŠANJA RUKOMETNIH TRENERA
REPUBLIKE SRPSKE

RUKOMETNI SAVEZ REPUBLIKE SRPSKE ZAJEDNICA TRENERA

Skupština Zajednice trenera Rukometnog saveza Republike Srpske donosi

K O D E K S

PONAŠANJA RUKOMETNIH TRENERA REPUBLIKE SRPSKE

Član 1.

Kodeks je namijenjen rukometnim trenerima i donosi osnovne norme ponašanja trenera u privatnom životu i djelatnosti rukometnih organizacija.

Član 2.

Rukometni trener izvršava svoje dužnosti u skladu sa Pravilnikom Zajednice trenera RS RS, Pravilnikom o rangiranju rukometnih trenera RS RS (licence) i Kodeksom ponašanja.

Član 3.

Rukometni trener mora svojim znanjem, ponašanjem, odnosom prema radu u svojoj sredini gdje djeluje, steći ugled i poštovanje svih članova kluba i rukometnih organizacija.

Član 4.

Rukometni trener, koji je član Zajednice trenera RS RS, a na osnovu Pravilnika i Pravilnika o nagrađivanju najuspješnijih trenera RS, ima pravo učestvovati u anketi na osnovu koje se proglašavaju najuspješniji treneri Republike Srpske u protekloj takmičarskoj godini, pri čemu je jedan od kriterija, norme ovog Kodeksa.

Član 5.

Rukometni trener mora brinuti o ličnom stručnom izgrađivanju, prateći stručna i naučna dostignuća iz sporta, koristeći praktična iskustva kolega trenera, posjećivanjem savjetovanja, seminara i drugih oblika usavršavanja i školovanja koje organizuje Zajednica trenera RS RS.

Član 6.

Rukometni trener preuzima sve obaveze i zadatke koje propisuje Zajednica trenera RS RS u okviru školovanja i usavršavanja trenera.

Član 7.

Rukometni trener svojim ponašanjem teži humanosti, otvorenosti, istinoljubivosti i dostojanstvu.

Član 8.

Rukometni trener ima korektan odnos sa sudijama i drugim sudionicima koji vode utakmice, jer će tako pozitivno djelovati na svoje igrače.

Član 9.

Rukometni trener treba biti kolegijalan prema drugim trenerima, što znači da treba iskreno i istinito predložiti podatke o svojim rezultatima i načinu rada.

Član 10.

Rukometni trener na traženje treba dati istinite podatke o svom stručnom obrazovanju i radu.

Član 11.

Rukometni trener redovno daje tačne podatke o radu u rukometnom klubu, reprezentaciji i tijelima RS RS ili drugim ustanovama u kojima radi.

Član 12.

Rukometni trener ne smije materijalno, fizički i moralno zloupotrebjavati i iskorištavati svoj trenerski položaj prema svom kolegi – treneru, igračima i ostalim saradnicima.

Član 13.

Rukometni trener ne prisvaja priznanje i materijalnu nagradu, ukoliko to nije rezultat njegovog rada.

Član 14.

Rukometni trener ne propisuje i ne izvodi neke eksperimente, koji bi mogli povrijediti igrače. Za svaki najmanji rizik u tom pogledu dužan je dobiti saglasnost igrača i starijih kolega.

Član 15.

Rukometni trener ne propisuje način ozdravljenja ili rehabilitacije, ako za to nije osposobljen, nego traži mišljenje relevantnog zdravstvenog radnika.

Član 16.

Rukometni trener je u svom stručno – pedagoškom radu nezavisan.

Član 17.

Rukometni trener se prema ostalim trenerima odnosi na kolegijalan način i po potrebi daje svoju pomoć.

Član 18.

Rukometni trener se zauzima za dosljedno poštivanje načela sportske etike.

Član 19.

Sud časti za primjere lošeg ponašanja i težih prekršaja predlaže isključivo Zajednica trenera RS RS.

Član 20.

Ovaj Kodeks stupa na snagu danom donošenja.

Predsjednik
ZAJEDNICE TRENERA RS RS

Goran Stojić

U Doboju, 11.07.2006. godine